

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Theophilo Subdiacono. 304.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Alzpio. 302.

Αλυπία. 96.

Amicus tuus, ut iis, qui similitudinem eam, quæ ipsi tecum intercessit, probri loco obiecerunt, silentium indicat, istuc se contulit. Profectus est enim, ut non modò præsentem comitatem ac benevolentiam supererem, sed etiam ut pristinam animi offensionem extinguat. Supinis itaque manibus cum excipe.

Agathodæmoni Grammatico. 303.

Et si quibusdam tibi fortasse adbladien-
tibus, responsum tuum à ratione ac iudi-
cio, non ab ira manasse visum est: mihi ta-
men contrà ab audacia potius & temeri-
tate profectum esse videtur. Quamobrem
tibi faciendum esse censeo, ut ratione iræ
anteponas: sicque & ad loquendum, & ad
scribendum te compares. Nam si ipsi ante
rationem proficere permiseris, nihil erit,
quod non sursum deorsumque voluat.

Theophilo Subdiacono. 304.

Quòd quidè experimento famam bea-
tus Timotheus superarit, aspectaq; quàm
auditione, præstantior fuerit, omnes qui-
bus suavi ipsius consuetudine frui donatū
est, exploratum habent. Quòd autem ipse
quoque tantū eloqui posse optarim, quan-
tum cupio, nemo, ut opinor, dubitat. At
quoniam optare facile est, consequi autem
difficilius est quæ facile ac promptè optan-
tur, idcirco ego quidem tacebo: tu verò ex
his rebus, quas certò cognitas habes, en-
comium ipsi contexere ne graueris.

Petro Lectari. 305.

Posteaquàm conscelerati atque nefarij
Iudæi propter audacissimum illud & in-
suaue facinus aduersus Dominum per-
petratum angelico subsidio destituti sunt,
tum verò Romanorum gladio traditi, tan-
to munere capti sunt, ut, qui cõspexerunt,
adduci vix possent ut crederet quenquam
eorum intuisse: ac rursus tantus cæforū

Ο φίλος ὁ σὸς, παύσον τὰς ὀρέϊ-
δουσίας αὐτῆς τὴν παρὰ σὲ γένη-
μεν αὐτῶ μικροφυσίαν, ἐκείσε
ἀφίκοιτο. ἦκε γὰρ τὴν νῦν φιλοφρο-
σύνην ἔ μόνον καλύψαν, ἀλλὰ καὶ
σβέσον τὴν παραλαβῆσαι δυσμενείαν
ἀδίδεξα τοίνυν αὐτὸν ὑψηλῶς χροσιν.

Αγαθοδαμόνι γραμματικῶ. 97.

Εἰ καὶ ποῖν ἴσως κατακεύθει σε,
ἔδοξε λογιμῶ εἶναι, οὐκ ὀργῆς ἢ ἀπο-
κρισις, ἐμοὶ δοκεῖ θεασύτητος μάλ-
λον εἶναι ἢ θεασύτης ὁ καρπὸς. διὸ δὴ
παραρῶ σοι ἐμπροσθε τῆς ὀργῆς π-
θέσαι τὸ λογιμὸν, καὶ ἔγω καὶ λέγειν καὶ
γράφειν. εἰ γὰρ συγχωρήσῃς αὐτῇ
παραρηθῆναι τὰς λογισμῶ, πάντα αἰὼ
καὶ κέτω ποιήσῃ.

Θεοφίλω ὑποδιακόνῳ. 98.

Οπὶ μὲν τῇ σείρα τὸ Φίλιππο ὑπο-
δῆ ὁ μακάριος πρῶτος, καὶ κρείττων
τῶ ἀκοῆς εἰς θεῶν ἐρχόμενος, ἀπαντες
οἱ τῆς μελιχρῆς ἐκείνης ἀξιοθέτης
συνουσίας ἴσασι. ὅτι δὲ καὶ αὐτὸς κῦ-
ρίλλῳ ποσὸν τοῦ διμηθίου φρασαι,
ὁπόσον καὶ βέλομαι. ἔδεις, ὡς οἱ καὶ
ἀμφιβάλλει. ἐπειδὴ εὐξαθε μὲν
ράδιον, τυχῆν δὲ ἀπορώτερον. ἢ ὅσα
πρὸς χειρὸν εὐξαθε, ἐγὼ μὲν σιγή-
σω, σὺ δ' ἐξ ἂν ἀκριβῶς οἶδα, τὸ
ἐγκώμιον αὐτῶ ὑφάσαι μὴ παρατήρη.

Πέτρῳ ἀναγνώστῃ. 99.

Ὅτι οἱ ἀλιτήριοι Ἰσραῆλοι τῆς ἀγέ-
λικῆς συμμαχίας Ἰσραὴλ τὸ κῆρτὸν δὲ
ἀσπῆ τῶ παντολῶμον ἐκείνου λῦσαι
δεδραματῆρ γινέσθαι ἐγυμνώθησαν. τότε
δὴ τῇ βρώματων παραδοθέντες ἀσπίδι
ποσὸν τοῦ μὲν εἰλάσαι, ὡς τὸς πνευ-
ματικῶς ἀπίσθην, εἰ τις ἀπολετο. τὸ
σοδοῖ δὲ οἱ πεπληκώτες εἰθέσαι, ὡς
ἀπορεῖν